

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M. D. N.**

skazanego z art. 197 § 3 pkt 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

w dniu 2 września 2021 r. zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2021 r., sygn. akt I KO 21/19, o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa [...]

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O., wyrokiem z 17 lipca 2019 r., skazał M. N. za popełnienie przestępstwa z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 41a § 2 i 4 k.k. orzekł zakaz kontaktowania się i zbliżania oskarżonego do pokrzywdzonej na okres 4 lat. Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu apelacji obrońcy (kwestionowano ustalenia faktyczne oraz wysokość kwoty zasądzonej tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu), wyrokiem z 21 listopada 2019 r., zmienił

zaskarżone orzeczenie (zmiana dotyczyła wyłącznie podwyższenia kwoty zasądzonej obrońcy z urzędu). W sprawie nie została wywiedziona kasacja.

Po uprawomocnieniu się wyroku kończącego postępowanie odwoławcze skazany złożył osobiście sporządzony wniosek o wznowienie postępowania karnego i w związku z tym Sąd Najwyższy, postanowieniem z 14 lipca 2021 r., działając w trybie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił przyjęcia tego wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności. Na powyższe postanowienie złożył zażalenie skazany. Zarzucił w nim Sądowi Najwyższemu niedostateczną weryfikację okoliczności wskazanych we wniosku i sformułował zastrzeżenia odnośnie do obrony świadczonej mu z urzędu.

Wniesione zażalenie jest bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Skarżący nie przedstawił w zażaleniu jakichkolwiek przesłanek podważających ustalenie Sądu Najwyższego z 14 lipca 2021 r. o braku podstaw do wznowienia postępowania. Ograniczył się wyłącznie do twierdzeń zawartych w uprzednim piśmie i w najmniejszym stopniu nie uwiarygodnił tezy o istnieniu okoliczności o charakterze *propter nova* ani nie wykazał, że w zaskarżonym orzeczeniu znalazły się uchybienia mogące doprowadzić do wznowienia procesu. Wiarygodność zeznań pokrzywdzonej, w tym także kwestia tego, czy M. K. była pod wpływem alkoholu, stały się już przedmiotem szczegółowego badania na etapie postępowania apelacyjnego oraz drobiazgowych rozważań Sądu Najwyższego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Podobnie zarzut nierzetelnej obrony z urzędu wykonywanej przez aplikanta adwokackiego nie mógł być związany z pojęciem nowego dowodu. Zostało już wyjaśnione na etapie procedowania w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania, że aplikant adwokacki K. K. została prawidłowo umocowana do reprezentowania oskarżonego na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego (k.154). Dla wzmocnienia tej argumentacji dodać wypadało, że lektura akt potwierdziła, iż obrońca wykonywała swoje obowiązki bez zarzutu: niezwłocznie po udzieleniu jej upoważnienia zapoznała się z aktami sprawy (k.156) i uczestniczyła aktywnie we wszystkich terminach rozprawy aż do wydania wyroku. Dodać trzeba, że sam oskarżony nie zgłaszał zastrzeżeń do jakości obrony.

Kontrola przeprowadzona na obecnym etapie postępowania umocniła Sąd Najwyższy w przekonaniu co do tego, że dowody o charakterze wymaganym w art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k. nie istnieją. Wobec tego prawidłowo orzeczono o odmowie przyjęcia wniosku i zaniechano wezwania skazanego do uzupełnienia braków formalnych, ponieważ w perspektywie nie rysowała się taka możliwość, aby wniosek, po dopełnieniu wymogów z art. 545 § 2 k.p.k., mógł spowodować wzruszenie wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].

Wobec powyższego Sąd Najwyższy, na posiedzeniu w trybie art. 545 § 3 zd. drugie k.p.k. bez udziału stron, orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.